

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 46. Periculosa Neapolitanorum conjuratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67633)

Sæc. XVIII.
A.C. 1708.

§. XLVI.

Periculosa Neapolitanorum conjuratio.

Cum Comes Daunius adhucdum Neapolis Pro-Rex totum hoc regnum ad Caroli fidem reducere, atque in perdemissa devotione populum conservare niteretur, detecta est conjuratio admodum periculosa; cuius Author præcipiuus erat, Thomas Morini patria Genuensis, qui tamen se proditum intelligens, ad ædes Sacras confugi; cum vero Daunius quatuor ejusdem fratres abs dubio sceleris consciens crederet, hinc eosdem clam comprehendit, atque apud eos Ascalonii Ducas literas reperit, quibus tota conjuratio series contenta erat: In has igitur nefarii consilii leges coivere conjurati, ut Gallo-Hispani partim per Neapolis Regnum clam dispersi, partim Capue captivi nocte ad hoc facinus selecti urbem invaderent, subjectisque ignibus diriperent, fugatisque Cæfareis militibus summa rerum potirentur. Influ-
per hæ literæ prodebant præcipuos conspirationis Auctores; quapropter Daunii jussu Ascalonius Dux in Bayana arce, & Bisaccia Dux in Castro-Ovo, ceteri vero eorum ministri Piscare variis

variis in carceribus arctius includebantur: postea ambo Duces Neapoli Mediolanum abducti, & quidem Ascalonius Piceloni, & Cellamarius in turri arcis Mediolanensis & Bisaccia Dux in arce Fontana in custodiam traditi sunt; captivi vero Capuani, qui nuper Cajetæ in præsidiis collocati erant, Neapolin translati ibidem vinculis innodati fuere, promeritas criminis poenas daturi: cum autem nuntiatum esset, quod Andegavensis Dux Valentianos & Arragonios, qui Carolo III. adhaerant, in Hispania durius haberet, & Cardinalium eidem additorum redditus detineret, hinc idem Carolus Archidux præfatos Duces unacum Principe Castiglione Mediolanum transferri, severiorique custodiæ tradi, omniumque Gallis faventium bona ac proventus intercipi jussit, nec merces eorum, uti antea indulserat, Neapoli a vectigalibus immunes esse voluit. Evidem Ludovicus XIV. Franciæ Rex per suos Oratores & Cardinales Romæ apud summum Pontificem, ut interposita ejus auctoritate præfati Duces libertati donati, unacum Atriensi Duce in Caroli III. gratiam reciperentur, sedulo laborabat, ac insuper per Neapolitanum Sedis Apostolicæ Nuntium deprecabatur, ut Daunius Pro-Rex ca-

Sæc. XVIII.

A. C. 1708.

Yy 3 ptos

Sæc. XVIII. ptos Proceres saltem mitius haberet,
A. C. 1708. verum hic denuo Regi respondit, illos
æquali ratione, qua Gallo-Hispanus
Pro-Rex antehac Lopesium, Capa-
cem, Sangrum (*), aliasque habui-
set, esse habendos. Præterea Dan-
nius plurium Ducum, Procerumque
Gallis adhærentium bona proscriptit,
& conſpirationem Calabriæ conflatam
emissis illuc a iquot legionibus, necnon
aliam Neapoli a furore quodam tem-
pitive detectam feliciter dissipavit, Du-
cemque Matalonensem, eoquod capti-
vos Gallos clam dimiserit, custode
dedit, Gallosque Urbe totoque Regno
proscriptis, Papa id ægerrime ferente.

§. XLVII.

Continuatio belli in Hispania.

Hode Hist.
Lud. l. 58.
pag. 31.
Kettel. Dec.
V. p. 498.

Hoc item anno ex Germania superiori
belli Sedes in Belgium fuit trans-
lata; Hannoverano enim Electore exer-
citus

(*) Carolum Saugrum & Josephum Cap-
eem Philippus Andegavensis Anno 1702, di-
vigesima tertia Martii, eoquod Cesareis ab-
dicti fuissent, capite plecti iussit, eorum
vero cadavera Dannius effossa sub splende-
ntriusque Cleri, Nobilitatis & militiae comi-
tatu honorifica, & publica Sepultura ju-
nabilitari, decusque & inclytæ hujus fami-
liae honor utrique restitutus.